

Čeladenská fontána

Zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

5 / 2015, ročník VII.

Časopis ČELADENSKÁ FONTÁNA je vydáván pro zaměstnance, klienty a partnery Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Cílem Fontány je přinášet informace všem, kteří se chtějí dozvědět více o tom, jak zde, na úpatí Ondřejníku, pomáháme těm, kteří potřebují upevnit zdraví. Je to jednoduché: díky zdejším mimořádně příznivým klimatickým podmínkám a vysoké úrovni rehabilitační péče je BRC vyhledávaným zdravotnickým zařízením s výbornou pověstí. Za neopakovatelnou a dnes velmi vzácnou atmosférou rodinného prostředí k nám jezdí pacienti z celé republiky. Tímto zveme i Vás. Všechna vydání Čeladenské fontány najdete také na www.brc.cz.

KOUPELE

Budovu Koupelí (dnešní Lázně, vpravo) nechal postavit na konci 19. st. Vincenc Dočekal na svém pozemku u údajně léčivého pramene. Již předtím (1893) byla vedle pramene postavena dřevěná kaple, zasvěcená Panně Marii, která se tam dle pověsti zázračně zjevila. Dnes je v budově Lázní elektroléčba, vodoléčba, rehabilitační bazén a nové wellness procedury. A pramen? Byl obnoven v roce 1997 a má stále výbornou pitnou vodu. (Z publikace Jana Folprechta Lázně Skalka.)

JEDEN DEN S ANDĚLÝ?

Film o práci zdravotních sestřiček a ošetřovatelek v BRC připravujeme pro vlastní TV Ondřejka, vnitřní informační kanál, jehož vysílání mohou v hlavním areálu sledovat pacienti přímo ve svých pokojích 24 hodin denně. Program tvoří tři různě zaměřené tříhodinové bloky, které se opakují určité dny v týdnu. Od zahájení vysílání na jaře 2013 se jeho součástí staly desítky krátkých videí a dokumentů, z nichž některé vyrobili sami zaměstnanci, což je zcela unikátní. Program je průběžně aktualizován, film o zdravotních sestřích a ošetřovatelkách se bude po dokončení vysílat v programovém bloku „Víte, kdo jsme?“ vždy od neděle do úterý. *Pokračování na str. 2.*
◀ Ošetřovatelka Marina Parýzková při měření tlaku pacientky v LD Kněhyně

JEDEN DEN S ANDĚLY?

Ošetřování potřebných je starší než jedno tisíciletí. Postupně se dospělo k tomu, že nepostradatelným pomocníkem lékařů jsou ženy – ošetřovatelky. Také proto, že se již od raného středověku zabývaly léčitelstvím. Jejich předností již od dávných věků byla empatie a schopnost obětování se. Proto je v historii medicíny žena velice často líčena v podobě ošetřujícího anděla – pomocníka. Koncem 19. století se objevují prvky organizované léčebné péče, která dostává svůj řád. Jeho nepostradatelnou součástí jsou ošetřovatelky a zdravotní sestry. Na symbolickém pojetí jejich andělské úlohy se do dnešních dnů nic nezměnilo. Naopak...

NOVÝ DOKUMENT TV ONDŘEJKA

Výše uvedený komentář zazní v úvodu video dokumentu, který v těchto měsících připravuje tým tvůrců televize Ondřejka o práci zdravotních sestřiček a ošetřovatelek Beskydského rehabilitačního centra. Bodový scénář tohoto krátkého filmu vychází z formálních dokumentů, přesně popisujících harmonogram práce sester a ošetřovatelek na denní a noční směně v léčebných domech. Záměrem je zachytit chronologický sled jejich typických každodenních činností a v obrazové zkratce představit tuto práci v průběhu 24 hodin. K tomu je nejprve třeba pořídit fotografie všech těchto situací v reálném prostředí. Nyní probíhá fotografování na jednotlivých odděleních a postupný výběr vhodných modelových situací a záběrů. (Na snímku Jiřího Matýska z oddělení R4 Léčebného domu Dr. Storch je Bc. Petra Tománková při aplikaci infuze.)

NAJÍT TO SPRÁVNÉ MÍSTO

Fotografování je za běžného provozu velmi obtížné, protože je v první řadě třeba brát ohled na pacienty, respektovat jejich soukromí a individuální potřeby. Často je také nutné na poměrně malém prostoru najít to správné místo, úhel záběru a zároveň udržet dostatečný odstup tak, aby měl snímek určitou výpovědní hodnotu. A k tomu všemu je samozřejmě třeba nijak sestřičkám při práci nepřekážet. Především z těchto důvodů jsme se rozhodli dát přednost statickým fotografickým záběrům před natáčením kamerou.

Výsledný film bude mít podobu dynamického sledu takto získaných a vybraných fotografií, doplněných titulky se jmény jednotlivých sester a ošetřovatelek a s názvy jednotlivých oddělení a léčebných domů. Délka filmu bude kolem 7 minut, mluvený komentář, jehož úvodní pasáž je uvedena na začátku tohoto článku, představí zdravotnický úsek BRC, ale bude také zaměřen na obecnější charakteristiku pomáhající sesterské profese.

OSVĚDČENÁ FORMA PREZENTACE

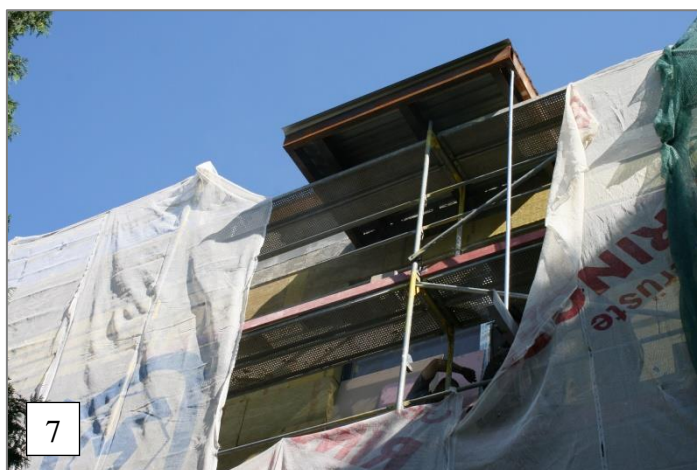
Formu video dokumentu, v němž se střídají fotografie, jsme uplatnili již u filmu s názvem „Představujeme kolektiv oddělení rehabilitace“. Ten zachycuje při individuální fyzioterapii jednotlivé fyzioterapeutky, ergoterapeutky a fyzioterapeuty a představuje jejich různorodou práci s pacienty. Do televizního vysílání jsme ho zařadili v březnu 2015 a ve stejnou dobu jsme ho zveřejnili na našem kanále YouTube (www.youtube.com/rehabilitacnicentrum). Od té doby zaznamenal už přes 600 zhlédnutí a s tímto počtem se vyšplhal na aktuálně třetí příčku v pořadí celkové sledovanosti všech našich videí, jejichž počet se nyní blíží k šedesátce. (Na druhém místě sledovanosti je krátké video o Polariu a jeho účincích, první příčku drží dokument o přípravě lektorů relaxačního bubnování, který sdílíme s kanálem bubeníka Ivo Batouška.) Samozřejmě, oproti populárním „trhákům“ na YouTube, které nasbírají během několika dnů od zveřejnění statisíce diváků, to nejsou nijak závratná čísla. Ale ve srovnání s podobně zaměřenými filmy jiných zdravotnických zařízení si tento „foto-film“ vede velmi dobře. O jeho oblibě svědčí srovnání s naším dalším dokumentem, který má daleko odbornější charakter a menší sledovanost. Od června 2015 máme na YouTube film „Akutní rehabilitace kolene po operaci měkkých tkání česky“, klasické video, které v deseti minutách zkráceně mapuje průběh 30minutové individuální fyzioterapie pacientky šestý den po operaci. Je rozhodně zajímavé a zejména pro specialisty v oboru přínosné, sledovanost mu ale nepřibývá zdaleka tak rychle.

Také proto věříme, že osvědčená forma „foto-filmu“ vzbudí i napodruhé patřičný zájem a že „Jeden den s anděly?“ si své diváky rychle najde. K tomu nás ale čeká ještě mnoho práce s „anděly“. **Andrea Adamová**

Doktoru Mayovi k potěše...

V květnu a v srpnu 2015 jsme se s fotoaparátem a za doprovodu stavbyvedoucího firmy NOSTA Petra Lančí (vpravo nahoře) vydali podívat na průběh rekonstrukce Léčebného domu dr. Maye: **1.** Původní schodiště je pečlivě zakryto, vlevo otvor pro výtahovou šachtu. **2.** Přístavbě dalšího patra přálo letošní suché počasí. **3.** Přízemí je nově izolováno proti vlhkosti, využívala se speciální řezačka. **4.** Až v průběhu stavby se zjistilo, že část stropů musí být vyměněna. **5.** Sádkokartonové obklady a budoucí sociální zařízení, které bude součástí všech pokojů. **6.** Původní klenby v přízemí budou zachovány, tato místnost nezapře, že v ní byla kdysi stáj. **7.** Tepelná izolace budovy je hotova, začíná upevňování konstrukcí balkonů. (aa)

Doktor Janský by byl spokojen

Andrea Adamová

Profesor Jan Janský byl český sérolog, neurolog a psychiatr, který je znám především jako spoluobjevitel čtyř základních krevních skupin. Medailemi Jana Janského oceňuje Český červený kříž (ČČK) bezpříspěvkové dárce krve, kteří dovršili určitý počet odběrů (10, 20, 40). Na obrázku vpravo je stříbrná medaile, kterou za 20 odběrů obdržela fyzioterapeutka BRC Petra Boháčová, DiS. A to byl důvod k tomu, abychom jí položili několik otázek.

Paní Petro, co Vás vedlo k tomu, že jste se stala dobrovolným dárce krve?

Mým vzorem byl otec, který pravidelně nějakou dobu chořoval darovat krev. Měl doma několik ocenění a pohárů, kterými se dříve oceňovalo. Ale musím přiznat, dlouho mi trvalo, než jsem se poprvé odhodlala jít na odběr. Ale ten pocit stojí za to.

V oznámení ČČK o Vašem ocenění se uvádí, že ochota darovat krev pro zdraví a často i pro záchranu života je projevem humánního vztahu ke spoluobčanům. S tím lze jednoznačně souhlasit. Přesto je dárců krve stále málo. Co byste vzkázala těm, kteří třeba váhají a třeba nevědí, jak na to?

Mě osobně pomohlo pohovořit si o dárcovství s člověkem, který aktuálně chodí darovat krev. Rozebrali jsme průběh a vše, co mě zajímalo. Pak jsem vnitřně dospěla k názoru, že za zkoušku nic nedám. Maximálně zkolabuju. Po prvním odběru mi moc dobře nebylo, ale lidské tělo se i na tuto situaci brzy zadaptuje. A doporučuji všem zažít si ten nepopsatelný pocit. Už jen to, že krev nelze uměle vytvořit, že každý člověk v průměru za život dostane 4x krevní transfúzi a 12x preparát vyrobený z krve, by nemělo každého z nás nechat jen tak bez povšimnutí.

Když už se člověk rozhodne darovat krev, co má udělat nejdříve?

Doporučovala bych pročíst internetové stránky daného pracoviště, zvyklosti, popřípadě telefonicky kontaktovat a konzultovat vhodnost odběru. Většinou zde naleznete i dotazníky dárce krve, kde se dozvíte kritéria pro odběr krve. Vždy se doporučuje začít odběrem plné krve. Pokud jej snášíte dobře, můžete absolvovat jiné aferézy.

(Pozn. redakce: Aferéza je metoda, sloužící separaci, sběru, případně očištění části krve, přičemž zbylá část se vrací do těla pacienta či dárce a získaná část se dále využívá.)

Kde nejbliže se v okolí Čeladné odběry krve provádějí?

Odběry krve se provádějí na transfúzním oddělení v nemocnici ve Frýdku-Místku nebo na transfúzním oddělení v nemocnici v Novém Jičíně.

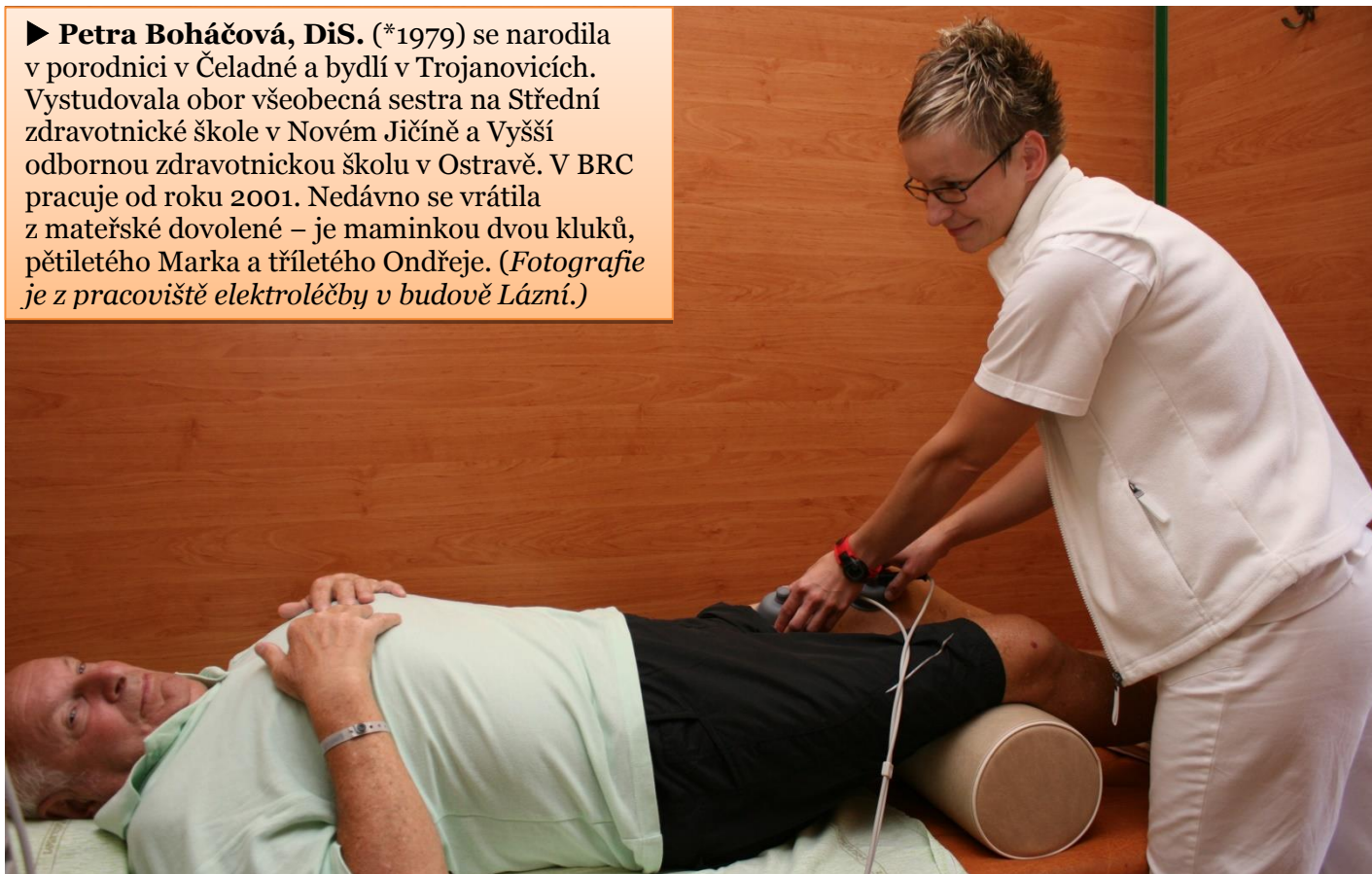
Jak odběr krve probíhá a co mu předchází?

Při odběru plné krve je nutné nejdříve vyplnit dotazník dárce krve. Poté je vám odebrán vzorek krve pro vyšetření hodnot krevního obrazu, u prvodárce ze žíly, u opakovaného odběru z prstu. Odevzdáte vzorek moči k vyšetření. Následuje vyšetření lékařem, včetně měření tlaku a rozboru aktuálního zdravotního stavu. Pokud je vše v pořádku, odcházíte na odběrový sál. Po venepunkci je nutno pomáhat při odběru tzv. pumpováním, to znamená, že opakovaně provádíte zatnutí pěsti a uvolnění. Poté odcházíte na občerstvení.

A co se děje při odběru krevní plazmy?

Pokud darujete krevní plazmu, vyplníte dotazník a zároveň se jdete občerstvit, s dotazníkem odcházíte za zdravotní sestrou, je vám změřen krevní tlak, provedena konzultace aktuálního zdravotního stavu a poté jdete na odběrový sál. Při tomto typu odběru máte na paži manžetu jako u tonometru, ta je nafouknutá, pokud dochází k odběru krve od dárce, a vyfouknutá, pokud probíhá návrat krve zpět k dárci. Tedy napíchne se žíla, provedou se nutné odběry, poté se nafoukne manžeta – v tento moment odchází krev dárce do separátoru a dárce pomáhá pumpováním. Po odběru několika ml krve se manžeta vyfoukne. Pro dárce je to signál k ukončení pumpování a k dárci se

► **Petra Boháčová, DiS.** (*1979) se narodila v porodnici v Čeladné a bydlí v Trojanovicích. Vystudovala obor všeobecná sestra na Střední zdravotnické škole v Novém Jičíně a Vyšší odbornou zdravotnickou školu v Ostravě. V BRC pracuje od roku 2001. Nedávno se vrátila z mateřské dovolené – je maminkou dvou kluků, pětiletého Marka a tříletého Ondřeje. *(Fotografie je z pracoviště elektroléčby v budově Lázní.)*

zpět vrací krev již ochuzena o krevní plazmu. Tento cyklus se několikrát opakuje. Na závěr je dárci vpraveno do žíly cca 200 ml fyziologického roztoku.

Kolik krve se vlastně při jednom odběru odebere a jak dlouho to trvá?

Zde záleží, který typ odběru se provádí. Typů odběrů je několik druhů. Uvedu dva, se kterými mám zkušenost. Odběr plné krve trvá 5 až 10 minut a odebírá se asi 450 ml krve. Odběr krevní plazmy trvá od 30 do cca 45 minut. Čas je závislý na tom, zda se odebírá 600 ml – osobě s nižší tělesnou hmotností, nebo 750 ml u ostatních osob.

Jak často lze odběr krve absolvovat?

Odběr plné krve lze absolvovat 5x do roka u mužů, u žen 4x do roka. Odběr krevní plazmy lze provádět každých 14 dní bez rozdílu pohlaví.

Na závěr jedna obecnější otázka: Zaměstnancem BRC jste už 14 let, co Vás zde nejvíce překvapilo po návratu z mateřské dovolené?

Změnilo se hodně. Už několikrát jsem použila na obdobnou otázku frázi, že tu nezůstal kámen na kameni. A za sebe musím říci, že za devět let práce se zde nezměnilo tolik, jako za pět let, které jsem strávila na rodičovské dovolené. Jsou to nové kolegyně, nové procedury, nový léčebný dům, změna skladby pacientů... Je toho tolik jinak a nového, že i když jsem v práci téměř tři měsíce, stále se musím na něco ptát a stále se dozvídám něco nového. Já osobně jsem zcela změnila žebříček hodnot, přehodnotila priority. Před narozením dětí se svět točil pouze kolem práce a sportu. A nyní se můj život především soustřeďuje na syny a domácnost, sport se stal okrajovou záležitostí. Za prací nyní musím udělat pomyslnou, daleko tlustější čáru, než dříve, tedy nenosit si ji domů nebo alespoň ne v takové míře.

Dárců krve či krevní plazmy je mezi zaměstnanci našeho rehabilitačního centra mnohem více. Jsou mezi nimi muži i ženy s různým pracovním zařazením i rodinným zázemím. Všem je jim ale společná ochota udělat nezištně něco pro druhé. A také skromnost. Berte tedy prosím rozhovor s Petrou Boháčovou tak, jako bychom zároveň zpovídali všechny ostatní. Jsme hrdí na to, že pracují právě mezi námi.

JAK SOCHAŘ ALOIS POPELÁŘ PŘEDBĚHL SVOU SOCHU

Petr Andrlé

V roce 2017 si připomeneme, že uplynulo již 115 let od doby, kdy čeladenské lázně Skalka založil MUDr. Jan May. Chceme jejich historii připomenout postupným otiskováním medailonů zajímavých a známých lidí, kteří jsou s lázněmi spojeni.

Jestliže vyprávíme o minulosti, neznamená to, že nám nemůže být inspirací třeba nějaké místo současné. Zkuste, milí čtenáři, s námi sledovat osud zajímavé sochy, která funguje jako kašna a tvoří dominantu Lázeňského náměstí v Beskydském rehabilitačním centru. Nic není náhodné, ani tento text. Hodně lidí se často ptá, odkud se toto sousoší vzalo a kdo je jeho autorem. Odpověď na tyto a podobné otázky nás zavede do první poloviny minulého století. V té souvislosti si musíme připomenout pět zajímavých osobností, jejichž život a práce s uvedenou kašnou nesporně souvisí.

KAŠNĚ NA STOPĚ

První je **architekt Bohumír Kupka**. Narodil se 18. 12. 1900 v rodině hrnčíře z Valašského Meziříčí. Vystudoval Uměleckou průmyslovou školu v Praze u profesora Pavla Janáka. V letech 1929–1941 učil na Odborné škole pro zpracování dřeva ve Valašském Meziříčí. Navrhl řadu interiérů, domů, vil, památníků, navrhoval také divadelní scény. Za německé okupace se zapojil do Obrany národa, v roce 1941 byl zatčen a zahynul v roce 1942 v Osvětimi.

Druhou osobností je **architekt Alois Balán**. Také rodák z Valašského Meziříčí (2. 2. 1891), vystudoval pražskou techniku a ve dvacátých letech byl profesorem na stavební průmyslovce v Bratislavě. Projektoval řadu budov, spořitelna v jeho rodném městě je také jeho dílem. Pracoval jako městský architekt ve Valašském Meziříčí a ve Zlíně, kde v roce 1960 zemřel.

Třetí osobností je **sochař, malíř a scénograf Miroslav Bublík** (1889–1961). Po studiích na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze pracoval od roku 1928 jako profesor v Odborné škole na zpracování dřeva ve Valašském Meziříčí. Vytvořil značné množství skleněných reliéfů, sgrafit, maloval na sklo, tvořil pamětní desky a sochy.

Čtvrtou osobností je **sochař, modelář a keramik Alois Popelář** (1896–1971). Studoval v keramické škole v Bechyni, v roce 1923 založil v Kopřivnici firmu na výrobu umělého kamene. Od roku 1931 žil ve Frenštátu pod Radhoštěm. Stavěl a vytvářel v širokém okolí památníky, plastiky v umělém kameni, maloval zátiší, vytvářel sousoší a zabýval se dekorativní keramikou.

Poslední, pátou osobností, která nám k tomu všemu schází, je známý a populární frenštátský **továrník Petr Polach**, přezdívaný někdy také pantáta. Jako podnikatel byl úspěšný a získané prostředky velice často věnoval ku prospěchu společnosti. Jeho dílem je letní koupaliště z roku 1934, v lese Tížová podpořil výzdobu Mariánské studánky, po válce v roce 1946 výrazně podpořil odbor Národní jednoty v Bystrém, který vystavěl z hořického pískovce Pomník obětem 1. a 2. světové války. Pomník je dílem sochaře Jana Knebla z Trojanovic a stojí před Jubilejní školou prezidenta Masaryka v Lomné. Avšak co je hlavní, v roce 1932 vybudoval chatovou osadu na Horečkách.

JAK TO BYLO S HOREČKAMI

Když viděl zájem turistů, postavil zde unikátní rekreační komplex. Vznikl tak hotel Pantáta (1934) a penziony Panímáma a Mariánka (1938). Proto se tam také říkalo Polachova osada. Bohužel po únoru 1948 bylo zařízení přejmenováno na rekreační středisko Gustava Klimenta, a byť odboráři provozováno, postupně chátralo, jako mnohé jiné podobné objekty. Po roce 1989 byl dědicům vydán zdevastovaný objekt.

Po výstavbě hotelu získaly Horečky na atraktivitě. Frenštátský okrašlovací spolek se rozhodl postavit zde pomníky významným místním rodákům – malíři Břetislavu Bartošovi a básníku Josefu Kalusovi. Továrník Petr Polach inicioval postavení sochy T. G. Masaryka. Bustu Josefa Kaluse vytvořil sochař Jan Knebl a ostatní architektonická řešení včetně sochy T. G. M. byly dílem architektů Aloise Balána a Bohumíra Kupky a dále pak sochaře Miroslava Bublíka.

Zmínění pánové byli tedy častými hosty v hotelu Pantáta, když je svého času oslovil pan továrník Polach, zda by také nějakou sochu neudělali pro vlastní exteriér hotelu. A tak po večerech sedávali a debatovali nad naskicovanými návrhy. Nakonec se shodli na poměrně krásné, byť trochu neobvyklé a složité podobě jakési kašny, jejíchž několik částí má jistě svůj význam. Avšak jaký, to si odnesli oni tvůrci jako tajemství do hrobu.

NEOBVYKLÉ SOUSOŠÍ

Byl zde však ještě jeden problém. Navržené sousoší bylo poměrně komplikované a náročné na technický i umělecký výkon. Ani sochaři Miroslavu Bublíkovi se do toho moc nechtělo. Měl zrovna rozdělanou práci na soše Tomáše G. Masaryka pro Valašské Meziříčí. A tak si tito tři přátelé vzpomněli na kolegu Aloise Popeláře. Ten se drobné sochařské práci věnoval pravidelně, takže nakonec „Pantáta“ dostal dar od dvou architektů a od dvou sochařů, když realizace díla zůstala na Aloisu Popelářovi.

Jak bylo již uvedeno, po roce 1989 celý objekt chátral a bylo jen otázkou času, kdy se zub času (nebo také vandalové) nejen o sochu postarají. Takže její převezení a instalování na Lázeňském náměstí v Beskydském rehabilitačním centru v Čeladné bylo výrazným a potřebným kulturním počinem.

ALOIS POPELÁŘ

Nebylo to všechno zase až tak od věci, jak by se mohlo zdát. Sochař Alois Popelář velice často do čeladenských lázní jezdil. Měl v okolí různé zakázky, mezi nimiž byly i objednávky od místních majitelů rekreačních vil. Několik drobných soch a sousoší vytvořil Alois Popelář i pro tehdejšího předsedu Okrašlovacího spolku pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí, pana Ing. Eduarda Šebelu. Ten je umisťoval na rozsáhlé zahradě své vily. Bohužel se nedochovala žádná z nich. Pamětníci však tvrdí, že některé se velmi podobaly té, která dnes stojí na Lázeňském náměstí. Proč také ne. Tesaly je stejné ruce a sochař Popelář netušil, jak dalece předběhl svou původní sochu.

(Z připravované knihy „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech“, kterou vydá Okrašlovací spolek Rozhledna v říjnu 2015.)

DVĚ GALERIE NA JEDNOM MÍSTĚ? TO JE MOŽNÉ ASI POUZE V ČELADNÉ!

Andrea Adamová

Když se člověku občas v životě stane, že to, co pokládal za nemožné, jde najednou „samo“ a ještě lépe, než si představoval, pokládá to většinou za šťastnou náhodu či shodu okolností. Když se vám to ale stane v Čeladné, můžete si být jisti, že následovat budou další, ještě překvapivější a většinou ještě zajímavější události. Aspoň taková je moje osobní zkušenost.

PRVNÍ KRŮČKY

Po svém otevření v roce 2007 si Apartmánový dům Lara postupně získával oblibu návštěvníků, a to především díky rodinnému charakteru wellness centra a kavárny, z níž se například nápoje z čerstvého ovoce servírují dodnes přímo ke stolkům u bazénu. V salonku vedle kavárny jsme rok poté začali pořádat informační schůzky pro nové pacienty rehabilitačního centra a různé vzdělávací kurzy pro zaměstnance, občas v něm probíhají výjezdní porady pracovníků firem a institucí z okolních obcí, spojené s odpočinkem ve wellness centru. Začátkem roku 2011 přibýly pravidelné vlastivědné přednášky Okrašlovacího spolku Rozhledna a my jsme přemýšleli, jak prostor poměrně dlouhé chodby k salonku „oživit“. A tak přišla kolegyně s myšlenkou „galerie“. Ano, nejdříve galerie v uvozovkách, protože jsme nedovedli odhadnout, zda si kromě uživatelů salonku někdo na výstavu „za roh“ najde cestu. A tak jsme prostě začali.

GALERIE LARA

Na strop jsme nechali připevnit závěsný systém a instalovali jsme také speciální bodové osvětlení. Na první, ještě neoficiální výstavě jsme představili stromy. Dvanáct velkoplošných fotografií finalistů soutěže Strom roku nám zapůjčili z brněnské Nadace Partnerství. A z chodby se narodila galerie, protože ožila, symbolicky i doslova. Rozlohou skromný prostor poskytl totiž právě tímto omezením –

a pro nás nečekaně – zajímavou intimitu. Všichni, kdož tehdy do galerie přišli, nám říkali to samé – jako by se vnořili přímo mezi stoleté velikány. Chodba prostě zářila zelení a pozitivní energií. A tím to začalo.

V ZAJETÍ PROSTORU

Oficiální otevření Galerie Lara proběhlo v dubnu 2011 výstavou Krajiny duše celostního terapeuta

Andrewa Urbiše a od té doby až dodnes se nám nestalo, že bychom neměli co vystavovat. Dosud svá díla v galerii představily přes čtyři desítky autorů, výstavní termíny máme rezervované až do konce příštího roku, hlásí se další zájemci. A vždy jsme také svědky podobného jevu – prostor galerie „zrcadlí“ a násobí působení vystavených děl, ať jsou to fotografie, obrazy či grafika, a je doslova zabydlen jedinečností jejich autorů. A že si hosté galerie tohoto efektu všimají, ukazují také zápisy v návštěvní knize.

VERNISÁŽE SE VŠÍM VŠUDY

Výjimečnými událostmi jsou vernisáže výstav. Stalo se již tradicí, že každý autor si na zahájení výstavy pozve také někoho ze svých hudebně nadaných přátel, a tak je atmosféra každé vernisáže jedinečná a neopakovatelná. Kavárnu Lara již například

rozezvučel zpěv členů sboru Chorus Ostrava (*uprostřed*), zpívala u nás Iva Bittová za doprovodu Moravskoslezského komorního sdružení (*dole*) a bubeník Ivo Batoušek hrál na japonské bubny taiko dokonce na Lázeňském náměstí (*nahoře*), protože by se všichni návštěvníci vernisáže ani do kavárny nevešli. A co je hlavní – do galerie se mnoho návštěvníků vrací a nenechá si ujít žádnou další výstavu. Galerie Lara prostě ožila, žije a bude jistě žít dál. (O právě probíhající výstavě obrazů Mileny Kantorové a o další, zářijové výstavě Josefa Konečného píšeme na další straně.)

GALERIE MALÍŘŮ BESKYD

To ale není vše. Jak jsme prozradili už v titulku, poblíž Apartmánového domu Lara – hned vedle restaurace U Sestřiček – skutečně vyrostl v těchto měsících další výstavní prostor (*na snímku Petra Kasala vlevo*).

A tentokrát to nebude žádná „obyčejná chodba“, ale opravdová, stálá

▲ *Poznáváte? Ferdiš Duša (1888–1958, Frýdlant nad Ostravicí) takto namaloval lázně Skalka kolem roku 1910. Vpravo v popředí je dnešní léčebný dům Kněhyně, uprostřed s červenou střechou budova Lázní, před ní jsou patrné i bohaté parkové úpravy, vzadu vykukuje budova Ondřejky. I tento obraz si můžete prohlédnout v Galerii MB. (Foto: lem)*

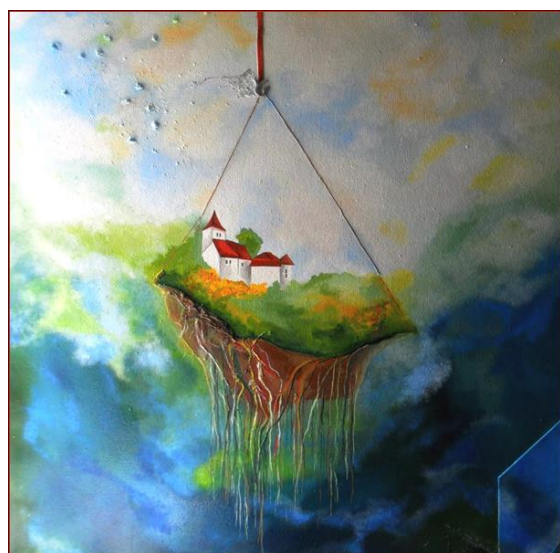
MÉ SOUKROMÉ OSTROVY

„Mé soukromé ostrovy“ – to je název výstavy obrazů v Galerii Lara ostravské malířky a ilustrátorky Mileny Kantorové. Ta se ve své tvorbě nechává často inspirovat literárními díly, v poslední době například Sonety Williama Shakespeara nebo básněmi nedávno zesnulého slovenského básníka Petera Gregora. Vernisáž 7. srpna bravurně a velice mile doprovodila na flétnu teprve jedenáctiletá Alexandra Piskořová z Kateřiníc (Foto: J. Konečný, vpravo). Výstava potrvá do 17. září 2015 a je otevřena denně od 9 do 21 hod. Obraz „Ostrov mého života“ (vpravo dole) je pobídkou, abyste si tuto výjimečnou akci nenechali ujít. V pondělí 21. 9. 2015 bude zahájena další vernisáž výstava velkoplošných fotografií vodních zákoutí Josefa Konečného. Půjde o snímky z Norska, Jeseníků či z Beskyd (vlevo dole).

galerie, věnovaná především malířům, kteří působili, mimo další místa, v Beskydech.

Své obrazy by zde pomyslně „našli“ Valentin Držkovic, Ferdiš Duša, Ferdinand Engelmüller, Roman Havelka, Jiří Heřman, Bohumír Jaroněk, Alois Kalvoda, Vlastimil Košvanec, Ludvík Kuba, Karel Langer, Oldřich Lasák, Stanislav Lolek, Antonín Mervart, Jaroslav Panuška a Leopold Parma. Kromě stále expozice těchto umělců nabídne Galerie MB také originální výtvarná díla, dárky a suvenýry k prodeji.

Jsem si jistá, že se bude ještě dít mnoho dalšího a nepředvídatelného. Protože jsme v Čeladné. Všichni klienti BRC, občané i návštěvníci Čeladné budou mít od září rozhodně další příležitost k výjimečnému kulturnímu zážitku.

Z DOPISŮ REDAKCI A VEDENÍ PODNIKU

BRC Čeladná má pověst vynikajícího zdravotnického zařízení

Těsně po uzavěrce minulého čísla přišel do redakce dopis od paní Ivety Müllerové z Dachova v okrese Chrudim, která absolvovala letos na jaře rehabilitační léčbu v LD Golf. Ve svém dopise vyslovuje jmenovité poděkování dokonce 11! zaměstnancům. Když jsme si ho přečetli, napadlo nás, že kdyby paní Müllerová znala přes 200 jmen těch ostatních, byl by její dopis asi o mnoho delší :-)) To tu zkrátka ještě nebylo:

...zažila jsem výbornou rehabilitační péči, za kterou bych ráda poděkovala **Mgr. Anně Biolkové** a **Bc. Barboře Pitříkové**, které dávají do své práce i kus sama sebe a dokáží podpořit i psychicky, což je důležité pro úspěšnost rehabilitace. Poděkování patří i sestřičkám dávajícím procedury na elektroléčbě, masážích, vodoléčbě atd. Staniční sestra **Anna Mičková** byla vždy ochotná pomoci a vyjít vstříc, když se vyskytl nějaký problém nebo prosba. Bez její práce by se nesladilo tolik dalších věcí, jako je ubytování, stravování nebo chybějící léky. Děkuji za její obětavou práci. Při zmínce o stravování bych chtěla poděkovat nutričním terapeutkám: **Naděždě Škutové** a **Sylvě Kánové** za ochotu a laskavost při řešení různých výjimek kvůli mým potravinovým alergiím, které jim přidávaly práci navíc... Zároveň bych ráda poděkovala všem zaměstnancům kuchyně i těm, kdo nám jídlo v jídelně roznášeli. Všichni zaměstnanci na Golfu vytvářeli pocit pohodové domácí atmosféry. Takže díky patří i **MUDr. Micheale Plucnarové**, ošetřovatelskému personálu a také řidičům, kteří nás vozili na LD Polárka, Lara a LD Dr. Storcha. Příjemná byla i domluva s paní recepční na Golfu a u všech recepčních z Lary... **Jaroslava Kadlčková** podala ihned potřebné informace a navíc je obohatila o tip na hezké cyklostezky v okolí... Rehabilitační léčbu jsem absolvovala v době velikonočních svátků, tak bych ráda poděkovala panu **Jaroslavu Kozlovi** za výjimečné služby, když jsme se mohli zúčastnit bohoslužeb díky nabízené přepravě až ke kostelu v Čeladné nejen v neděle, ale i na večerní mši na Bílou sobotu. Nebylo by to možné bez ochotných řidičů, díky patří i **Miroslavu Mažárovi** a **Robertu Foldynovi**. Nesmím zapomenout poděkovat laskavému a zručnému **Mirku Zajacovi** a jeho kolegům z údržby, kteří mi několikrát pomohli opravit a dát do pojízdňného stavu kolo, které jsem měla s sebou.

Jsem velmi vděčná, že jsem měla to štěstí dostat se na ústavní léčbu do BRC Čeladná, neboť má pověst vynikajícího zdravotnického zařízení nejen na Moravě, ale i v Čechách, odkud jsem přijela. Uvědomuji si, že je to skrze zaměstnance, kteří jsou v kontaktu s pacienty a kteří svoji práci odvádějí profesionálně, naplno a navíc i s úsměvem na tváři. Vám všem bych ráda ze srdce poděkovala. Ať se BRC nadále daří. **Iveta Müllerová**

S velkou radostí se do rehabilitačního centra opakovaně vracíme

Za pacienty léčebného domu Ondřejka v době léčebného pobytu od dubna do května 2015 děkuji všem rehabilitačním pracovníkům, a zejména fyzioterapeutce Marii Polonyiové, za kvalitní a odbornou péči, lidský přístup a vytvoření přátelské atmosféry v době léčby. S velkou radostí se do rehabilitačního centra opakovaně vracíme.

Za všechny pacienty z Ondřejky Marta Havranová, Ostrava

Dětem se pobyt v solné jeskyni moc líbil

Vážení, děkuji za spolupráci s příměstským táborem ZŠ Čeladná. Dětem se pobyt v solné jeskyni moc líbil. Chtěla bych poděkovat všem, kdo nám umožnil strávit u vás příjemné dopoledne (dokonce jste zařídili, že nepršelo :-)) Děti mimo jiné dostaly za úkol nafotit snímky z parku v BRCu, tyto fotografie jsme umístili na web školy (www.zsceladna.cz) a myslím, že některé se moc povedly, protože jsou foceny z dětské perspektivy :-)) Ještě jednou děkuji a těším se na další spolupráci.

Martina Marková, Čeladná

(Autorkami fotografií jsou Terka a Ajka.)

GALERIE MALÍŘŮ BESKYD

Od 1. září 2015 zveme návštěvníky areálu BRC Čeladná do nově otevřené **Galerie malířů Beskyd** na Lázeňském náměstí (vedle restaurace U Sestřiček). Stálá expozice je otevřena denně kromě pondělí od 12 do 17 hodin a představuje mimo jiné obrazy moravských malířů Bohumíra Jaroňka, Ferdiše Duši a Leopolda Parmy. V galerii lze také zakoupit originální dárky a výtvarná díla. Více na stranách 8–10. (Foto: Petr Kasal)

VŠE NEJLEPŠÍ - BLAHOPŘEJEME!

Tito zaměstnanci a kolegové slaví svá životní výročí

v září:

Petra Andrýsková – Lázně
Michal Běčák – R8
Martina Blažková – R3
Bc. Eva Geryková – Lázně
Kateřina Jasníková – Lara
Sylva Káňová – Kuchyně
Mgr. Lenka Machálková – správa
Mgr. Monika Oprštná – R3
Zdeňka Pavlicová – obchod
Naděžda Škutová – kuchyně
Pavla Štulcová – restaurace

Silvie Švrčková – Lázně
Michaela Tomšíková – Lara
Miroslava Tyčová – kuchyně
Alice Vlčková – Lara
Michaela Vroblová – Lara

v říjnu:

Taťána Borisová – Lázně
Tamara Jašková – R7
Jitka Kalášková – Lázně
Dagmar Krhutová – R3
Jarmila Krhutová – R7

Bc. Dagmar Kubinová – správa
Nikol Kulihová – R1
Svatava Kulihová – R7
Martin Lekač – kuchyně
Miroslav Mažar – údržba
Alena Pavlásková – Polárka
Šárka Preinerová – Lázně
MUDr. Marie Špačková
Eva Telvácová – R2
Jana Ulčáková – Lázně
Věra Zavadová – Lázně

Čeladenská FONTÁNA.

Nepravidelný zpravodaj Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Redakce: **Mgr. Andrea Adamová.**

Redakční rada: **Dobroslava Havránková, Mgr. Lenka Machálková, Věra Machálková.** Adresa redakce: BRC, 739 12 Čeladná 42.

Grafická úprava: A. Adamová. Tisk ME® a René Daubner - APRO Bruntál.

Distribuce dle rozdělovníku, v PDF ke stažení na adrese www.brc.cz. Zájemcům zašleme každé vydání na e-mail.

Toto číslo vyšlo v srpnu 2015 v nákladu 800 výtisků.